

Fülöp és az etióp kincstárnok

ApCsel 8,26-40

1. Mit kezdjünk ezzel az ünneppel?

Sokan úgy gondolják, talán közöttünk is, hogy a pünkösd az egyház múltja. Valami, ami régen történt, de ma már nem történhet meg. Ha így lenne, ha a pünkösd az egyház múltja lenne csupán, akkor „jó napot!”, itt befejezhetjük az istentiszteletet, bezárhatjuk a templomot, én meg elmegyek valami „értelmes” munkát keresni. Pünkösd azonban az egyház örök jelene, hiszen Isten Szentlelke szünet nélkül munkálkodik: vigasztal, bátorít, leleplez, a Biblia verseit magyarázza, vezet és ma is életeteket változtat meg. A pünkösd nem lehet az egyház múltja, mert Szentlélek nélkül nem is beszélhetünk egyházzal.

S ha úgy érezzük ez az ünnep tőlünk oly távoli és idegen, akkor valami velünk nincsen rendben. **Dietrich Bonhoeffer**, a XX. század vértanú német lelkipásztora, egyik igehirdetésében ezt mondta: „Jézus testben való eljövetele a világ számára szólt. Lélekben való eljövetele azoknak szól, akik szeretik őt.” Ha pünkösd ünnepét nem érezzük magunkénak, akkor az azt jelenti, hogy még nem éltük át személyesen annak csodáját! Akkor „**az etióp kincstárnok megtérésnek története**” sokszorosan is hozzánk szól!

2. Fülöp, a megragadott ember

Fülöp egyike volt annak a hét diakónusnak, akiket az apostolok biztatására és felügyelete alatt arra választottak, hogy a jeruzsálemi gyülekezeten belüli szeretetszolgálatot végezzék.¹ Ez hét ember, ahogy a Bibliában olvassuk, **telve volt Szentlélekkel**. Olyan emberek voltak tehát, akik Isten Lelkének vezetése alatt élték az életüket.

S hogy mennyire igaz volt ez Fülöpre is, ezt figyelhetjük meg „**az etióp kincstárnok megtérésének**” egész történetében! Fülöp a Szentlélek indítására indult el a Gázába vezető járatlan útra. A Szentlélek biztatására csatlakozik az etióp kincstárnok hintójához. A Szentlélek segítségével hirdeti Krisztust az Ézsaiás tekercs kincstárnok által olvasott részéből. És végül a Szentlélek ragadja el őt a kincstárnok mellől, hogy máshol és másoknak hirdesse az evangéliumot.

Fülöp nem csak bolyongott ebben a világban, nem csak véletlenszerűen történetek vele a dolgok, nem csak belebotlott feladatokba. Belső bizonyosság vitte előre. S ha megkérdezték volna tőle, akkor bizonytalankodás nélkül ezt válaszolta volna: „Megyek, amerre Isten Szentlelke vezet. Teszem, amire Isten Szentlelke indít.”

Ilyen a Szentlélektől megragadott ember: mindig úton van, mindig valahonnan valahová tart, mert mindig célja és küldetése van. Nem a kényszerek viszik előre, hanem a lelkes kíváncsiság: vajon mit szeretne rajtam keresztül cselekedni Isten ott, ahová éppen vezet, ahol éppen vagyok.

Vajon mi: te és én, el tudjuk-e mondani ezt magunkról? Hová tartunk és tartunk-e valahová? Miért vagyunk ott, ahol, és ott vagyunk-e, ahol lennünk kellene? Mi, vagy ki visz bennünket előre? Van, és ha van, akkor mi a célunk, vagy céltalanok lettünk, mert célt tévesztettünk? Ma ne toljuk félre ezeket a kérdéseket! Ma ne akarjunk magyarázkodni! Ma

---

¹ ApCsel 6,3kk.

Fülöp és az etióp kincstárnok | ApCsel 8,26-40.

ne húzzunk elő valami jól begyakorolt keresztény panelt! Az kérdez tőlünk, aki már tudja a választ. Nem Őt, magunkat csapjuk be, ha nem őszinték a válaszaink! Lélektől megragadott ember vagy-e, testvérem? Ha igen, akkor dicsérd Istent teljes örömmel és szabadsággal! Ha nem, akkor legyen imádságod Augustinus „Pütkösdi könyörgése”:

„Lélegezz bennem Szentlélek, hogy szentül gondolkozzam. Vezess engem Szentlélek, hogy szentül cselekedjem. Vonj engem Szentlélek, hogy szentül szeressek. Erősíts engem Szentlélek, hogy ami szent, arra vigyázzak. Őrizz engem Szentlélek, hogy soha el ne vesszek.”

3. A Szentlélek összekapcsol

Amikor Fülöp megérkezik a gázai útra, ezen a néptelen úton találkozik egy etióp férfival, az etiópok királynőjének udvari főemberével. Ez az ember kb. 4000 kilométert tett meg csak azért, hogy Jeruzsálemben Isten imádjá. Nem véletlenül találkozik ez a két ember, hanem mert mind a ketten keresnek valamit. Fülöp keresi azt, hogy Isten mire akarja itt használni őt, az udvari főember pedig keresi azt, aki őt keresi!

Ez a két ember két egészen más világ, két egészen más kultúra, és mégis ott, abban a pillanatban összekapcsolódik, még ha időlegesen is, ennek a két idegennek az élete. És nem más, hanem a Szentlélek az, aki összekapcsolja őket! És mire közös útjuk véget ér, ez a két ember nem lesz többé idegen egymás számára, mert ha nem is látják többé egymást, de mind a ketten megtapasztalják és átélik Isten Szentlelkének életváltató csodáját!

Látjátok, ezért nevezik a pütkösöd fordított Bábelnek! Bábel tornyának építésénél, Isten összezavarta az emberek nyelvét, mert azok Isten dicsőségét akarták megrabolni. De azok életében, akiket Isten Szentlelke kapcsol össze, megtörténik a csoda: azok az emberek elkezdnek egy nyelvet beszélni. Azok között az emberek között leomlanak az előítélet falai, azok képessé válnak egy szívvel ugyanazt akarni, megtanulják elszenvedni egymást szeretetben, mert önmagunkért, hanem egymásért kezdenek élni. Isten Szentlelkének csodája ez: kapcsolatokat épít, kapcsolatokat gyógyít meg, állít helyre. Azt, amit a bűnök, a gyűlölet, a bizalmatlanság, a rosszindulat elpusztít, azt a Lélek ereje semmivé teszi.

Emlékszem arra a házaspárra, akik a válás szélére sodródtak. De, amikor mindkettőjük életét átformálta a Szentlélek, begyógyultak a sebeik, bocsánatot tudtak kérni egymástól, és a Lélek erejére támaszkodva újra kezdték. De évekkel később mindketten elfordultak Istentől, újra a saját útjukat kezdték el járni, és ezt már nem bírta ki a kapcsolatuk. Mert a bűn szétszakít, a Szentlélek elfedez.

Testvéreim! Zarándoktársak vagyunk a földi úton. Útitársak. Nem vetélytársak, nem ellenségek, nem ellenérdekelt felek. De Isten Szentlelke nélkül csak ezeket látjuk egymásban. Nem Isten akarata ez! Ezt valaki más akarja, aki mindent csak szétdobál, összekuszál, szétrombol! Emlékeztek még Augustinus imádságára?

„Vonj engem Szentlélek, hogy szentül szeressek. Erősíts engem Szentlélek, hogy ami szent, arra vigyázzak. Őrizz engem Szentlélek, hogy soha el ne vesszek.”

Fülöp és az etióp kincstárnok | ApCsel 8,26-40.

Legyen ez mindennapi imádságunk része, hogy a Lélek erejével tudjuk kapcsolódni egymáshoz! Hogy közöttünk és átalunk is megtörténjen a pünkösdi csoda: megtanulunk újra egy nyelvet beszélni!

4. Te sem vagy messze Tőle!

Még egy üzenetét szeretném a mai bibliai történetnek elétek hozni! A Fülöp korabeli zsidó gondolkodás szerint az etióp főember a „föld végsőhatáráról” érkezett Jeruzsálembe Istent imádni. Azaz: nagyon messziről. Ez az ember nemcsak fizikai értelemben érkezett távolról, hanem lelkileg is. Egyrészt azért, mert nem volt zsidó születésű, aki sohasem tartozhatott így egészen Isten népéhez. Másrészt azért, mert eunuch volt, kasztrált, akit a mózesi törvények is kizártak Isten népéből: **5Móz 23,2 Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a zúzott heréjű vagy a kasztrált.** Ebből a két okból következően hiába kereste ez az ember Istent, emberileg esélye sem volt arra, hogy megtalálja...

Történetében mégis ezt olvassuk: „... ³⁶valami vízhez értek, és így szólt a főember: Íme, itt a víz! Mi akadályozza annak, hogy megkeresztelkedjem? ³⁷Ezt mondta neki Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet. Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. ³⁸Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és a főember, és megkeresztelte őt.” Hogyan ér véget Fülöp és az etióp főember találkozása? Úgy, hogy a „a föld végsőhatáráról” érkezett ember is – a Lélek munkája által – átéli és átélheti Isten szabadítását azáltal, hogy megismerheti Krisztust, rábízhatja az életét, a keresztségben egy életre elkötelezheti magát az Ő követésére!

Talán vannak most is közöttünk olyanok, akik olyan esélytelennek látják önmagukat arra, hogy bármikor is közel kerüljenek Isten szeretetéhez, akár az etióp főember. Irigykedve nézik azokat, akiket hívónek tartanak, és ha magukra néznek, csak a saját akadályait látják. Kedves Barátom! Látod az etióp főember is a „föld végsőhatáráról” érkezett. De még ő sem volt elég messze Istenről, aki kereste, szeretete és meg akarta menteni őt! Miért gondolod azt, hogy nincs esélyed? Isten nem akarja azt, hogy elveszsz!

Isten ma rajtam keresztül mondja neked: „**Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.**” Ma Ő kérdezi téged? **Hiszed-e, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia?** Ma Ő mondja neked: Menj el békével, és ne vétkezz többé!

5. Befejezés

Egy verses imádság részletével fejezem be pünkösdi igehirdetésemet, amely Isten Lelkét magasztalja. Legyen ez közös imádságunk:

„Ó, egység drága Lelke áldva légy!

Mert Jézusunkban Istent láttatod meg, s imádni Őt, amint kell, megtanítasz, és elvezetsz Te minden igazságra, s bennünk maradsz ígéreted szerint, ó, dics neked, tanító bölcs Vezér!

Hálám jeléül vedd szívem lakásul, legyen szolgálatodnak székhelye, hogy én is szolgáló lélek lehessenek, Lényednek teste, áldott eszköze!”²

² Balog Miklós: Himnusz a Szentlélekhez részlet